

ÕBBUKIHT

Hind: 1.00 €

Juhtkiri

Tere, armas Objektiivilugeja.

Aitäh, et oled ennast taas meie lainete toonud! Kevad on kohe ukse ees ja värske koolileht on õites. Seekordsest lehest leiad palju huvitavad arvamusi, minilugusid, nuputamist ja suurepäraseid fotograafiat. Loodame siiralt, et meie kätetöö meeldib Sulle!

Tubli tiim selle lehe taga on järgmine:

Peatoimetaja: Sandra Valk 12.a
Küljendaja: Karl Joosep Lepik 12.a
Reporterid:
Alice Gorobets 12.a
Gerda-Liis Nurmjõe 11.d
Grete Liis Puhm 11.a
Helis Ilumäe 10.d
Kirke Jõgis 10.a
Liis Õunpuu 10.d
Maarja Hallika 10.d
Mona Lii Konnapere 12.d
Keelekontroll: Anu Mõttus
Koolilehte toetab trükifirma Taurus Print. (siia siis Tauruse logo)
Loodame, et naudite meie loodut ja veedate selle seltsis lõbusalt aega.

Parimaid lugemishetki soovides
Sinu rõõmsameelne Objektiiv

A K T V
TALLINNA 32. KESKKOOL

TRÜKIKODA
WWW.TAURUSPRINT.EE

Objektiivi moto

“...elu oli talle õpetanud
et uudised ajalehtedes tulevad ja lähivad
aga päikesepaistel istumise mõnu
jääb ikka samaks.”

- Maarja Pärtna

*Kui tunned, et soovid meiega oma mõtteid või
loomingut jagada saab Objektiivi toimetusele
kirjutada objektiiv@32kk.edu.ee*

Juubikud

AUTOR: HELIS ILUMÄE JA
MAARJA HALLIKA 10.D

Sel aastal on meil tekkinud suurepä-rane võimalus kol-me gümnaasiumi c-klassi indiviidi neidsiduvahobitõtu veelgi lähemalt tundma õppida. Küsimused on võetud kaasõpilastelt.

(Juubik- YouTube-be'ga tegelev isik)

Mis arvate, kui tõenäoline on see, et järgmine aasta tuleb c-kl uus juubik?

Janar- jätka-me traditsiooni Rauno- päris suur

Kes koolis õpetajatest kõige sõbram on?

Rauno- Meelis, Rumm ja Janno Johannes- Meelis on jah väga tore ja Jantson Janar-Kairi, (ta enam ei õpeta siin) + Maret

Palju te üksteisega suhtlete ja kas pole mõnda ühist videoideed tulnud?

Janar- mõne kooli treileri või klipi jaoks võib alati kokku kutsuda, aga niisama väga ei suhtle omavahel, kui siis ainult kokkusattumus Rauno- kui mingi suurem plaan oleks, siis võibolla Johannes- ma fännasin Tomsikese kanalit ning olin tal-le ka kirjutanud, aga Raunost ei teadnud väga midagi

Kuidas pannakse videoid YouTube'i?

Johannes- noh, sa vajutad seda punast nuppu seal ekraani üleval, valid video ning siis thumbnaili Rauno- või siis mine YouTube'i ja kirjuta "how to put a video on YouTube?" Janar- Google it!

Kumba peate tähtsamaks kas kooli või contenti?

Janar- mul kipub sattuma, et ma panen YouTube'i isegi rohkem ettepoole kui kooli ning seega olen vahel öösel kl 4ni üleval, sest mõni video/thumbnail vaja valmis saada, õppimised on kõik tege-mata. Mõnes mõttes on veidike kohustuseks saanud. Johannes- mul on ka pigem trennist koju ja siis videote-ga tegelemine. Õp-pimine on järgmise päeva hommikul

Kas üksi kaamera taga rääkida ei ole imelik?

Janar- alguses on, aga sellega harjub ära, mul võttis ikka aega Johannes- enda hää-le kuulamine, kuidas rääkida mõjuvalt kaameraga - see oli väga imelik alguses Rauno- alguses jah weird, ei ole päris kindel, mida rääkida või kuidas teha. Teiste inimes-tega koos tehes on mugavam, kuna kõigilt tuleb energiat ja video sujub

Lemmikloomi on?

Rauno- Laag-ris on mul hiidti-gu (Triinu) + kalad Janar- küü-lik (Liisu) ja koer J o h a n n e s -kass (Scarlet)

Kas YouTube on mõne teie suhte, ükskõik millise, ära rikkunudvõiebamugavaks muutnud?

Rauno- ära ei ole rikkunud, aga on palju inimesi, kes on just selle tõttu üritanud advance'i võtta Johannes- see annab inimeste-le sinust mingi ee-laimduse, et kas ta-hetakse su sõbrad olla või vastupidi Janar- ära pole päris rikkunud, aga tun-dub, et on mõned, kellele olen vähem meeldima hakanud

Kuidas teie vanemad suhtuvad YouTube?

Janar- mul suhtu-vad päris hästi, no mu vanaema üldse ei saa aru, mis asja ma teen, aga ema enam-vähem mõis-tab ja temaga on see, et ükskõik mis ma unistan, ta toetab Johannes- mu va-nemad ka üsna rahulikud, pigem suht õnnelikud, et mul tegevust Rauno- mul ema terve elu kuklasse hin-ganud, vaadanud, et ma midagi kāk-ki ei keeraks, aga lõpuks harjus ära

Kas YouTube vi-deote tegemine ra-

huldab sinu kodus saamata jäänud tähelepanuvajadust?

(N a e r) Johannes- ma olen üksik laps, nii et ma saan väga palju tähelepanu kodus Janar- ma olen ka üksik laps Rauno- mmm ma ei ole, aga ei

Kas 32kk on muutnud teie stiili (riietus, suhtlemine vms)?

Kõik- jah Johannes- siin on palju samamoodi mõtlemaid inimesi, hästi hästi tore koht, reaalkoolis ei ol-nud ühtegi inimest, kellega ma oleksin saanud normaal-selt suhelda. Riiete osas pigem mitte, mulle meeldib liht-salt mugavalt tunda ja mingitele kallitele asjadele ma ei rõhu. Janar- päris hipste-riks muutunud ei ole, aga heas mõttes on küll mõjutanud. Ma täitsa nõustun, et siin on kõik samal lainel. Põhikoolis kui mul mingid problee-mid olid, siis pigem hoidsin endas. Nüüd siin gümnaasiumis on tekkinud sõb-rad, kellega jagan palju rohkem js ka maailmapilt ka veidi muutunud. Riietuse koha pealt sama, mugavus ennekõike. Rauno- ikka, palju sama mõttemaail-maga inimesi ja sel-line positiivne kesk-kond mõjub hästi. Videotest oli minu puhul seda vahet ikka kõvasti märgata.

Igatsete anonüüm-sust?

Kõik- jah Rauno- alguses arvasin, et see on lahe (naer), aga siis ma sain aru, mis sellega kaasa tuleb ja nii vaimustuses enam polnud. Ainult välismaal saad end vabalt tunda

Janar- Alguses on selline üllatav, noh mingis punktis hakkab ära tüütama, ma ei ütleks, et see halb asi on, minu arust ikka lahe, kui inimesed ära tunnevad, lähedale tulevad pilti/ autogrammi küsivad, teeb tuju heaks Johannes- naljakas jah, et varem tahtsid kuulsaks saada, aga kui juba käes, siis mõistad kogu seda asja paremini

Kas te olete millestki sõltuvuses olnud?

Rauno- koogist ja võibolla liked ja subid, kogu see kupatus Janar- karastusjoo- gid, limonaadid ja noh see numbrates kinni olemine Johannes- jup, see sotsiaalmeedia on juba selline sõltuvust tekitav

Kuidas kujutate ette oma elu, kui poleks alustanud YouTube`ga?

Janar- alustuseks, ei istuks täna siin. Muidu ega ta minu jaoks selline kontrolliv jõud pole. Johannes- rohkem vaba aega, aga samas palju tühjust, kuna see sisustab ning annab midagi,

millele mõelda ja keskenduda.

Rauno- ma oleksin suht üksi. Tänu YouTubele sain paljude inimestega tuttavaks. Võibolla ma tegeleksin hip-hopiga ja muusikaga.

Kõige parem asi, mis olete enda jaoks teinud?

Janar- ma pole alla andnud, hetkel läheb YouTube`ga hästi, aga enne seda eriti mitte ning lõpetamise mõtted käisid peas ringi Johannes- suht sama - ma videoid teinud u 4a ja ma uhke selle üle, et ma ootasin ära selle, et saan kuulsaks + parkuuris ise- enda ületamine Rauno- samuti, mitte allaandmine

Kuidas te oma klas- siga läbi saate?

Janar- meil on väga hästi, päris kõigiga ei jõua loomulikult suhelda, aga suure- ma osaga saan väga hästi läbi. Ma olen väga uhke ja tänulik oma kassil üle. Johannes- sügisel oli veidi raskem, aga praegu olen väga rahul Rauno- hästi, nii palju kui suhtleb

Johannes

Kuidas sa koolis hakkama saad, kui sa igas tunnis magad?

- noh, vähemalt muretsetakse mu pärast. Mul pole nagu väga raske olnud, täitsa kenasti saan hakkama.

Kaua sa umbes oma videoid monteerid?

- see sõltub, mingi 3h-20h

Kui peaksid ühe oma hobidest valima, siis millise neist ära jätaksid?

- YouTube`i, see veidi käib närvidele viimasel ajal ja võtab palju aega ära

Kas tunned pinget, kuna oled juubikutest kõige noorim?

- ei ole, pigem selline tore tunne, et ma pole ainus, kelle nime hüütakse koridoris

Miks sa just c-kl läksid?

- sest seal olid fotograafia, multimeedia ja ma arvasin, et see võiks tore olla, aga tuli välja, et siin ei õpi eriti midagi fotograafiast, mõnes mõttes oleks tahtnud minna D-klassi

Mõned soovivad su seksuaalsust teada.

Janar- eks me kõik Johannes-no ma pole gei

Kas sul on ka mingeid uurimustöö mõtteid?

Johannes- ma tahaks ka lühifilmi teha, et Janarile ära teha, aga päris raske on midagi kirjutada Janar- järgmine aasta Indielindil kohtume

Rauno

Millal siis uus video tuleb, et päris kaua on möödas?

-(naer) noh see aasta äkki tuleb, ma mingit kuu-päeva pole pannud, kogun mõtteid ja kui midagi head tuleb, siis teen, hetkel on muusika huvitama hakanud

Kuidas eksamitega tunne on?

- mm noh päev enne vaatab materjali üle

Kas häirib, kui nime karjutakse?

- mitte ei häiri, aga lihtsalt tekitab küsimusi. Kas pöördud minu poole või lihtsalt lollitad?

Miks me sind kooli peal ei näe?

- säilitan enda rahu ja vaikust, olles enda sõpradega klassis ning mängides telefonis turakat

Kuis multimeedia suund on mõjutanud?

- mitte kuidagi, ma oskasin kõike, võibolla et algteadmised sain uuesti selgeks

Miks sa kunstitundides väga käia ei tahtnud?

- what kind of information is dis? Käisin ikka, siis kui sain või kui kooli jõudsin

Janar

Mida sa arvad Zevakini tehtud loost?

- meeldis, pole otseselt minu muusikamaitse, aga tore ikka

Kuidas ennast 3 sõnaga kirjeldad?

- ei anna alla

Meeldib pildistada?

- ma ei ütleks, fotograafia on see üks asi, mis mind väga ei paelu. Vahel teed mõne pildi ja see jääbki igaveseks selleks ainsaks heaks pil-diks, mis sa tegid

Sul läks etluskonkursil päris hästi, kas nau-tisid?

- ma olen esinemisega ära harjunud ning nau-din seda, aga kui ma mõtlen oma headele oma-dustele, siis ma ei mõtle, et ma olen hea luu-letuste esitamises. Esinemistel käimisega on see, et mida rohkem teed, seda rohkem saad sellest esinemise hirmust üle

Mis keeles sa videoid teed?

- tead, ma ei tea isegi (naer)

Mis tunne on häid kommentaare saada?

- ei seda on väga hea kuulda, hõõrub ego ja nii tore teada, et ma olen hea mulje jätnud. Ma enda arvates fännidega nii tore ei ole, et alati saab paremini, aga jah. Vahva, et lähen inimes-tele korda!

Eriti tore on see, kui sinust pilte/fanarti ja muud sellist tehakse. Seda on alati tore näha

Kas on midagi, mida sooviksid lõpetuseks mainida?

- seda, et ma ei ole väga suhtleja inimene, nüüd gümnaasiumiga on muutunud, aga vaadatakse mu videoid ja nähakse, et olen hästi energiline. Videote jaoks ma muidugi olen, aga kogu aeg lihtsalt ei jõua. Seega kooli peal olles pole ma mitte kurb ja depressioonis, vaid lihtsalt mina ise.

Maailmanädal

AUTOR: GERDA-LIIS NURMJÖE
11.D

Mäletate, kui koolis oli terve nädal detsembris kestliku arengu eesmärkidele pühendatud ja kõigil oli võimalus erinevates töötubades osaleda? Maailmanädal toimus Mondo maailmanädalate konkursi raames, kus parima nädala korraldaja saab minna Myanmar. Reedel toimus ÜRO kestliku arengu noorteseminari raames ka Mondo võistluste autasustamistseremoonia ja meie kool võitis! Need hetked enne võitja nimetamist olid päris närvesöövad, aga kui lavalt hüüti, et võitjaks on Tallinna 32. Keskkool koos õpetaja Maarit Jõemäega, siis oli küll korra selline tunne, et kohe on pisarad silmis. Uurisin ka Maaritilt, mis tunne oli sellist sündmust korraldada ja nii laheda asjaga hakkama saada.

“Mõte maailmanädalast meie koolis korraldada on olnud mul juba mitmeid aastaid. Inspireerinud on MTÜ Mondo õpetajate suvekoolid, kus teised UNESCO ühendkoolide võrgustiku liikmeskoolid on oma maailmapäevi tutvustanud.

Meie koolis korraldatakse erinevaid sündmusi suurejooneliselt ning oli väike

hirm, et uus „asi“ ei õnnestu meie kooli vääriliselt. Keeruliseks tegi ambitsioon, et maailmanädal ei ole sündmus pärast tunde, vaid siiski osa kõigi päevast, sest niiviisi saab kogu koolipere kaasatud.

Kõige esimeseks väljakutseks oli meeskonna loomine, sest meie aktiivsetel õpilastel ja õpetajatel on väga palju tegemist. Hea meel oli selle üle, et appi tulid kultuuridevahelise kommunikatsiooni kursuse õpilased ning vabatahtlikud õpetajad ja õpilased, kes tunnevad juba praegu suuremat seotust maailmakodanikuks olemise vastutusega.

Meie maailmanädala kava lähtus kolmest ideest: üldiselt kestlike arengu eesmärkide tutvustamine ainetundides ja üle kooli; meie kooli kogukonna päevad, mis keskendusid meie koolipere eripäradele; laste ja naiste õigused, mis oli etteantud teema

MTÜ Mondo poolt, et osaleda maailmapäevade konkursil. Oluline oli, et need teemad saaksid tähelepanu erinevatel viisidel: põnevad külalised, meie oma õpetajad (!) tundides, õpilased töötube tegemas, rääkivad seinad ja konkursid.

Ma olen siiralt tänulik, et korraldamisel oli abikäsi, kuid õppimiskohaks edaspidi on ülesannete delegeerimine ja teiste meeskonna liikmete vastutuse suurendamine. Olen enda töö suhtes alati kriitiline ning juba maailmanädalal panin kirja mõtteid, mida järgmisel korral paremini teha, seega ei osanud täpselt aru saada, kas tegu oli ikka hea sündmusega. Pärast maailmanädalat läks veidi aega mööda, kui endamisi mõtlesin, et läks siiski täpselt nii hästi, kui pidi. Positiivsed tunnustused kolleegidelt kinnitasid seda.

1. veebruaril ei osanud ma oodata, et meie maailmanä-

dal võiks olla juba esimesel korraldajal parim. Mida vähemaks aukirju laual tunnustusüritusel jäi, seda kiiremaks pulss läks. Oli siiski aasta kooli vääri- ne maailmanädal!

Uuel õppeaastal tuleb kindlasti maailmanädal, kuid mis teemadega keskpunktis – see selgub alles sügisel. Maailmahariduslikud teemad ei jää tähelepanuta, kuid neid nähtavaks teha on lihtsam üheskoos – seega julged maailmakodanikud annavad endast märku!”

Olles ise üks abilis- test, kes aitas Maailmapäeva läbi viia, saan julgelt öelda, et Maariti käe all sellise suure sündmuse korraldamine läks sujuvalt ja meie koolis on õpetajatega väga vedanud! Usun, et kõik leidsid endale midagi, mis neile meeldis, ja õpiti midagi uut. Loodan, et järgmine kord saab olema veel põnevam.

Maailmanädala eesmärk oli tutvustada erinevaid kestliku arengu eesmärke ja üks neist on säästev tarbimine ja tootmine. Sellega seoses kutsub Objektiiv üles meie kooli õpilasi säästlikumalt tarbima. Objektiiv nippid, kuidas vähem tarbida.

Tee endale poenimekiri!

Kui lähed poodi nimekirjaga, siis tõenäosus, et su korvi üleliigseid asju satub, on palju väiksem. Ostle riideid hoo-

pis kaltsukates või vaheta sõpradega. Säästad raha ja loodust ning saad tõenäoliselt unikaalsema eseme ka.

Riidest kotid on väga head kile- ja paberkottide asemel, kasuta neid!

Puuvilju saad osta ka ilma kilekotita või on võimalus muretseda endale puuviljakotikesed. Kotikesi saab ka ise teha, näiteks vanadest kardinast. Ps! Kes ei tea, siis kooli kantseleist saab meie kooli enda logoga riidest kotte osta.

Kuluta raha kogemustele, need jäävad palju paremini meelde ja on lõpuks palju rohkem väärt.

Lisaks on hea selles kiires maailmas oma sõpradega midagi lähedat teha.

Väljas kohvi joomas käies võta kaasa oma kohvitops!

Viimasel ajal on igal pool ka kampaaniad, et enda topsiga saab soodust, miks mitte seda ära kasutada. Teine võimalus on võtta see hetk, et kohv kohapeal ära juua. Sama kehtib ka

söögikohtade puhul.

Klaasist ja muudest erinevatest materjalidest kõrred on väga hea idee, aga enne kui kiirustad oma plastikust kõrsi välja vahetama, mõtle, kas sul üldse on tarvis kõrt ja kui palju sa neid üldse kasutad, pole mõtet seda sahtlisse tolmuga koguma osta.

Leelo Laanimägi

Seekord püüdsin kinni meie muusikaõpetaja Leelo ja küsisin temalt mõned küsimused. Kusjuures just tema oli ka meie imelise jõulukontserdi peakorraldaja!

Kuidas sattusite muusika juurde? Kas olete pärit muusikaalsest perekonnast?

Muusikaga olen seotud varasest lapsepõlvest alates. Kodus on alati palju muusikat olnud, Minu isal on suur muusikakogu, ema laulis naisansamblis ja oli solist, vanavanemad olid samuti muusikaalsed - kes laulis, kes mängis pilli, tädi laulis Estonia ooperikooris, tädipoeg on tegevmuusik, onud tegid

bändi. Kõik minu sugulased on mingil moel olnud muusikaga seotud või sellega tegelenud. Nii et jah, muusikaalsus on pärit perekonnast.

Kuidas nägi välja teie haridustee? Kas see oli algusest peale muusikaga seotud?

Lapsena olin väga aktiivne, tegelesin nii muusika kui spordiga ja seda keskkooli lõpuni. Laulsin erinevates ansamblites ja koorides, esinesin palju ja õppisin klaverit eraõpetaja juures. Peale keskkooli lõpetamist asusin kolmeks aastaks õppima Tallinna Pedagoogikakooli muusikaõpetaja erialale ja sellele järgnes 4-aastane õpe Tartu Õpetajate Seminaris. Peale lõpetamist asusin tööle muusikaõpe-

tajana Tallinnas.

Kas olete alati tahtnud saada muusikaõpetajaks või on olnud teil ka teisi alternatiive?

Tahtsin ilmselt õpetajaks saada, sest lapsena sai palju kooli mängitud, mina olin õpetaja rollis. Lõplik tõuge elukutse valikul tuli vanematelt, kes olid samuti õpetajad. Nemad olid soovitajad ja suunajad. Mäletan, et mingil perioodil tahtsin müüjaks saada, aga seda ilmselt seepärast, et see oli tol ajal väga populaarne ja eksklusiivne amet.

Mitu aastat olete muusikaõpetajana tegutsenud? Kas vahel viskab üle ka? Kas õpilased või õpetamisviis on ajas muutunud?

Persoon

Muusikaõpetajana töötan 19ndat aastat. 2016 kevad kuni 2018. aasta sügiseni puhkasin õpetajatööst, sest jah, viskas üle. :) Olin väsinud, sest koormus oli väga suur, kuna töötasin

5 aastat järjest kahel kohal. Päeva esimese poole olin koolis ja õhtuti andsin joogastudios tunde. Oli vaja aeg maha võtta. Kasutasin neid kahte koolivaba aastat enesetäiendamiseks ja puhkamiseks.

Õpilased on ajas palju muutunud - iseseisvamateks ja eneseteadlikemaks. Kahjuks on praeguse aja õpilased õpetajate suhtes sageli üleolevad ja ebaviisakad ning ei anta endale aru, mis sobib, mis mitte. Minu jaoks on ülimalt oluline vastastikune lugupidamine ja seda püüan kasvatada ka õpilastes. Samuti on puudumine muutunud massiliseks, seda varem ei olnud. Koolis käimine oli elementaarne ja puuduti ainult äärmisel vajadusel.

Tundide läbiviimisel on võrreldes varasemaga õpetajal palju vabadust, mis on ülitore, sest siis saab kasutada oma loomingulisust. Samuti on muutunud õpilase-õpetaja vaheline suhtlemisviis - see on palju vabam ja sobib minu natuuriga.

Miks valisite enda töökohaks just Tallinna 32. Keskkooli?

Aastal 2000 tulin meie kooli muusika asendusõpetajaks ja jäingi. :)

Siit-sealt on kuulda olnud, et tegelete ka joogaga. Kuidas leidsite enda jaoks sellise ala? Mida

on see õpetanud või juurde andnud?

Joogatundi sattusin täiesti juhuslikult. Õnneks oli see power-jooga tund, mis köitis mind jõulisuse ja intensiivsusega. Ja sealt see joogapisik külge jäi. Olles mõnda aega joogatanud, tegin läbi 200-tunnise vinyasa joogaõpetajate koolituse ja olen sertifitseeritud juhendaja läbi Yoga Alliance'i. Lisaks on mul litsentsid, et juhendada beebiootel emade tunde ja yin-joogat. Olen läbinud ka hulgaliselt jooga ja tervise-teemalisi koolitusi, loenguid ja töötubasid ning 2017 aasta talvel sai minust bodyART instrktor. Jooga on muutnud mind veel rahulikumaks ja tasakaalumaks ning õpetanud teadliku hingamise tähtsust.

Minu jaoks käivad jooga ja veganlus käsikäes. Kas see kehtib ka teie puhul?

Ei, minu jaoks ei käi jooga ja veganlus käsikäes. Mind köidab eelkõige jooga füüsiline pool. Ma ei ole tuli hingeline yogini, kes tegeleb igapäevaselt vaimsete praktikatega ja sööb taimi. Ma söön liha harva, aga söön. Samas võin poolteist kuud järjest paastuda. Kuulan oma keha ja toitun ja tegelen füüsisega oma keha tegelikke vajadusi arvestades.

Kui tekib magusaisu, mille järgi kõige esimesena tõttate?

Ikka šokolaad, tooršokolaad. Aga vahel võtan lusikataie palmisuhkrut hoopis. Õnneks armastan ma rohkem soolast ja magusat vähe.

Millist muusikat te ise kuulate? Eelistate pigem kodumaist või välismaist muusikat?

Kuulan muusikat väga harva, vast ainult kord paari nädala jooksul, kui sedagi (koolitundides kuulatu ei lähe arvesse). Kui aga muusika kuulamise tuhin peale tuleb, võin tundi-de kaupa tuuselda Spotify's ja erinevaid playliste koostada küll joogatundide tarbeks või niisama kuulamiseks. Eesti maist muusikat ma ei kuula. Kui, siis eesti klassikalist muusikat. Välismaist muusikat kuulan rohkem. Lemmikuteks on näiteks Muse, Rhodes; Tom Odell meeldib väga ning loomulikult klassikaline muusika. Ja kellele ei meeldiks Metallica. :)

Kas olete rohkem teatri- või kinoinimene? Mis on olnud siiani parim teatrielamus ja mis parim kinoelamus?

Olen pigem teatriinimene, kinos mulle ei meeldi üldse käia. Parim (ooperi)teatrielamus siiani on E. Tambergi "Cyrano de Bergerac" ja viimati

vaadatud film "Bohemian Rhapsody".

Kui suur Eurovisiooni-huviline te olete? Kas see aasta on välja kujunenud juba ka lemmik Eesti Laulul osaleja?

Vaatan Eurovisiooni lauluvõistlust igal aastal.

Selleaastastest Eesti Laulul osalejatest olen kuulanud vaid ühte - meie Ingerit - ja loomulikult on tema siiani minu lemmik.

On teil lemmikloomi? Kui jah, mis on nende nimed? Kas olete pigem kassi- või koerainimene?

Lemmikloomi mul ei ole, sest ma ei taluks enda kodus ühtegi karva. :) Aga kui peaksin valima, siis pigem kass.

Milline oleks teie arvates ideaalne päev?

Ideaalne päev on selline, kui ei pea mitte midagi asjaliku tegema või saab teha midagi, mis tõesti väga meeldib, näiteks raamatu lugemine. Õnneks on mul selliseid päevi päris palju! :)

"Mina ja minu 32. Keskkooli armastus"

Tahan ise ennast tundma õppida

AUTOR: GAIDA-ERICA PÄRN
11.D

Vahel unistan, et saaksin ajas tagasi rännata ja elada hoopis teistes tingimustes kui tänapäeva elu mulle pakub. Liiga palju on võimalusi ja valikuid, elutempo on kiire ja tihti ei mäleta isegi eelmist nädalat. Ohtuti voodisse heites jõuan vaid nautida ideed sellest, et homme liiguks kell aeglasemalt või lausa seiskuks, lastes tekkida väiksel ajaaugul minu ja elu vahele. Tore oleks siis viivuks tegeleda iseendaga ja mõtestada enda olemust ja eesmärki siin ühiskonnas. Tahan teada, kes ma olen.

Vähem asju võrdub vähem probleeme on loogiline matemaatika. Kui mul on ühe sõbra asemel null sõpra, pole mul ka kellegi peale mõelda või kellegi pärast muretseda. Sama kehtib valikutega: kui mul on ühe valiku asemel null, siis pole midagi valida ja saan mõelda vaid sellele, mis saab edasi. Kelleks ma tahan saada või millega tegeleda. Milliseid valikuid ma endale luua tahan. Praegu aga tunnen, et kõik, mis tuleb, on mulle ette söödud ja mina olen justkui üks väike eksperiment, mille tulemusi perekond, riik ja ühiskond vaadata ja analüüsida soovib. Kõigepealt läbis katsealune põhikooli,

kus sai valida B-, C- või D- võõrkeele ja jalgpallitrenni, näite-, tantsu-, kunsti- või robotikaringi vahel. Kuidas osata neid valikuid kohe teha? Seejärel kuumutati katseklaasi gümnaasiumi õppetulega, kus oli küll enda anumasse võimalik lisada erinevaid valikaineid, aga paraku toimis seejuures kauboipoliitika ja soovitud ained said endale kiiremad ja häälekamad. Kõik on korruga uus ja huvitav ning väliselt tundub, et sain, mida tahtsin. Tegelikult podiseb vedelik mu sees ikka edasi ja ainus võimalus on haistmismeelega tuvastada väljuvat gaasi, et mõista, kui tuleohtlik või happeline mu sisikond on.

Paljud noored kõnivad neile ettekirjutatud rada ega vaata sellest kaugemale. Lapsevanem pani neid enda tunde järgi mõnda algkooli, kus tekkisid sõbrad, hobiaid ja arvamus sellest, milliseks nende elu võiks kujuneda. Küsimus aga jääb: kas ma oleksin täiesti teine inimene, kui mu eest tehtud otsused oleksid olnud teistsugused? Kas minu varjatud anded ei näinud selles koolis valgust? Ilmselt paljud õpilased on selliste olemuslike küsimuste üle põhikooli või gümnaasiumi lõpuklassi lõppedes endamisi arutlenud.

Need, kes pole, kõnivad endale ettekirjutatud rada edasi ja on õnnelikud, sest millest ei tea, sellest ei unista. Kadestan seda lihtsust ja teatud rumalust. Linna-teatri näitleja Maiken Schmidt rääkis tele-saates „Kontakt”, kuidas ta keskkooli lõppedes ei osanudki midagi peale hakata, olles pärit väikesest linnast, kus kõik käe-jala juures, koos pere ja sõpradega. Tal ei tulnud pähegi mõelda, mis saab edasi või kelleks ta saada tahab. Kui elu on seatud ja hing muud ihaldada ei oska, polegi vaja muretseda ja ennast otsima hakata. Kõik on leitud, mina olen ju siin! Maakohas elades ongi üks kool ja n-ö üks võimalus, mis annab kahtlustele ja kahetsusele vähem ruumi kasvada. Linnas on aga erinevaid koole palju ja vanemate vales otsus kooli valikul võib lõpuks tekitada olukorra, kus Eesti on täis üliõpilasi, kes päriselt oma õpitavast erialast ei hooli ja soovivad hoopis välismaale ennast avastama minna, peas vaid mõte, mis ta oma eluga teeb ja kuidas juba nii vana on. Kuidas ma peaksin ennast Indias leidma, kui India on nii suur, öeldakse naljaga vanemate inimeste arusaama kohta eneseavastusreisidest. Päriselt aga, India ongi suur riik, kus on samu-

ti kiire elutempo ja igapäevaseid elulisi valikuid tegevad kohalikud inimesed.

Kuidas peaksin mina nende uute oludega kohanema ja seal-ses päevakavas enda elujoont sättima hakkama? Olu-kord ei muutu enne, kuni ma ise enda suhtumist vabamaks ei muuda, mida ise-enesest ju teine keskkond, kliima ja inimesed võivad aidata teha. Samas, kui palju siis iseennast avastan, kui ma ainult muutumisele keskendun, teadmata, kas muutus on loomulik või oludest sunnitud. Usun, et reisimine ja teine õhk tulevad kasuks, aga ennast tundma õppida saab ikkagi kõige paremini, kui ümbritsev taust on võimalikult puhas. Tuntud Vene abstraktsionist Kazimir Malevitš on öelnud, et kunst võib eksisteerida iseeneses ja enese nimel, väljaspool asju. 1920-ndatel oli see väga uuenduslik idee, mis paljuski on aktuaalne tänase päevani, ületades kunstimaailma piirid ja olles väärt mõte ka humanitaarsetele eluvaldkondadele. Iga isiksus eksisteerib iseeneses ja enese nimel, väljaspool asju. Selle leidmiseks ja tundma õppimiseks ei pea vaatama piiri taha, vaid peeglist ja enda sisse.

Raske on ennast tundma õppida, kui pean vaid tulevikule keskenduma, analüüsisides pidevalt kõiki võimalusi, mis teevad elu kirjuks ja segaseks. Võimatu on luua ennast kellegi, keda ma ei tunne, veel raskem on leida enda joont kõikide teiste poolt

täis soditud paberilt. Palun mulle kustutamiseks kummi, uut pliiaitsit ja loosiratast, vaatame, millised võidunumbrid täna ekraanile ilmuvad ja kuhu tänane maailm oma tuhandete võimalustega mind lennutab.

Kes on Objektiivis?

AUTOR: ALICE GOROBETS
12.A

Kui eelmise Objektiivini numbri kauaoodatud saabumisest olid möödunud mõned päevad ning kõik olid Eesti kvaliteetseimat ajalehte saanud piisavalt nautida, hakkas toimetuse poole tulema palju head tagasisidet. Minu käest küsiti päris mitmeid kordi, kes seda toredat lehte siis tegid. Hakkasime ise ka mõtlema ja avastasime, et me polegi teile ehk meie imelistele lugejatele veel end tutvustada saanud.

Sandra Valk (peatoimetaja, jõuluhull) 12A
"Minu jaoks on jõulud kogu aeg"

Sandra ARMASTAB Norrat, muusikale ja armsaid väikseid lapsi.

Eelistab koeri kassidele.

Kui saaks, siis sööks elu lõpuni ainult jäätist.

Armastab Reet Tomuskit.

Hoolib võrdsusest.

Kirjeldab end sõnadega "Vali, aga vaikne".

On "natukene" sõltuvuses jõuludest.

Kui saaks, siis paneks oma teiseks nimeks "Jõulud 4ever".

Sandra väidab, et vaatab "Grinchi" ainult korra kuus, kuid tegelikult teavad kõik, et see juhtub pigem vähemalt korra nädalas.

Lemmikjäätis on vanilje šokolaaditükid.

Keegi pole kunagi näinud Sandrat ilma raamatuta.

Lapsepõlves tahtis saada korstnapühkjaks.

Sandra Valk (vasakul) 2015

Karl Joosep Lepik (andekas kujundaja ja muidu kah tore poiss) 12A

Eesti poliitika tulevik.

"Kassid või koerad?" küsimusele vastab kindlameelselt, et ikka koerad.

Kui saaks, siis sööks elu lõpuni ainult hakklihakatet.

Väidab, et ta lemmikjäätis on kõrvitsapüree maitseline.

Küsimusele, kas ananass käib pitsa peale, vastab enesekindlalt "jah".

Kirjeldab end sõnadega "Pikem kui Alice".

Lemmikõpetajaks on Joosepil kindlasti Tiiu Niidas.

Karl Joosep on väga seikluslik ja metsik noormees. Üksinda kodus olles keedab ta endale kartuleid ja teeb sinna kõrvale viinerikastet (retsepti küsige otse Joosepilt)

Lapsena tahtis saada taksojuhiks

Karl Joosep Lepik 2015

Gerda-Liis Nurmjõe (arvamuslugude ekspert ja keskkonnaaktivist) 11D

Meie planeedi ja keskkonna parim sõber.

Kui saaks, toituks elu lõpuni ainult kikerhernestest.

Kui sa tahad midagi teada sellest, kuidas olla meie keskkonna vastu sõbralikum, mida tähendab veganlus või kuidas sellega alustada, siis Gerda on kindlas-

ti see inimene, kelle poole pöörduda.

Kassid, kassid, kassid!

Lemmikõpetajate osas ei suuda valida Maarit Jõemäe ja Anne Almeti vahel.

Kui tahad Gerdale jäätist pakkuda, siis vali midagi, mis on vegan.

Küsimusele, millest ta hoolib, vastab lausega: "Ma hoolin maailmast!"

Gerda ei saa väga hästi läbi diivanitega. Kolmeaastasena murdis ta diivanilt alla hüpates oma jalaluu.

Vanasti soovis ta saada advokaadiks, aga nüüd näeb end pigem maailmapäästjana.

Kirjeldab end sõnades: etteaimamatu, leidlik ja vegan

Facebooki andmete järgi armastab Gerda "Kung Fu Pandat" ja "Cake Bossi"

Mona-Lii Konnapere (toimetuse parim tukk) 12D

Rasmus Kaljujärve suurim fänn aastal 2007.

Mona tõeline edulugu: 7-aastasena saatis NO99-sse kirja, et armastab Rasmust ning sai vastuseks autogrammiga postkaardi, mida hoiab endiselt oma riiulil

Lemmikute hulka kuuluvad "Sherk", "Selgeltnägijate tuleproov" "Jüri Pootsman" ning "Tööinspektisoon" (allikas: Mona Lii facebook)

Nooruses oli koerafänn, tänaseks peab aga tõdema, et naudib nii koeri kui kasse.

Mona jaoks oleks tõeline "dream come true", kui ta saaks elu lõpuni ainult meie kooli puhveti kirjust koerast toituda.

Lemmikjäätiste valikus on piparmündijäätist šokolaaditükidega ning samuti kõik Jäämarja jäätised.

Tunnistab, et hoolib natukene liiga palju absoluutselt kõigest, mis tema ja lähedaste elus toimub.

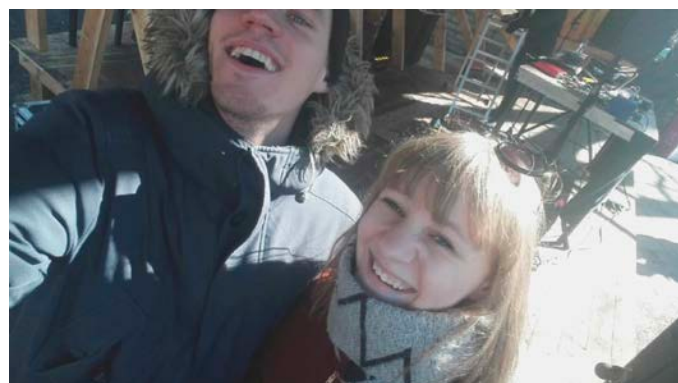
Mona jaoks on kõige armastatumad õpetajad Ülle Aviste ning Reet Tomusk.

Palusin Monal end kirjeldada vaid kolme sõnaga, kuid vastuseks sain tervelt kuus: "Kõige sõbralikum, kõige stiilsem, kõige lõbusam"

Tulevikuplaanidest rääbib Mona, et olles viimase aasta jooksul palju ajakirjandusega kokku puutunud, tunneb Mona, et seal ongi tema tulevik

Gerda-Liis Nurmjõe 2017

Mona-Lii Konnapere (paremal)

Helis Ilumäe (jõulufänn nr 2) 10D

“Kassid või koerad?” küsimusele vastab “kasskoerad”.

Lemmiktegevuste hulka kuuluvad kätega vehkimine ja rahvatants.

Lemmikõpetajaks ei ole keegi muu, kui Maret Varblas.

Kui Helis saaks elu lõpuni ainult ühte asja süüa, siis see

oleks arbuus.

Jäätise osas valib samuti lemmikuks piparmündijäätise šokolaaditükkidega.

Helis on imeline vestluskaaslane ja tal on alati mõni naljakas lugu rääkida.

Kirjeldab end sõnades “jutukas, sõbralik ja aktiivne”.

Võtab julgelt riske ja elab ääre peal. Helis sööb mandariine sõl-

tumata sellest, et tal on nende vastu allergia.

Lapsepõlves tahtis saada lasteaiakasvatajaks. Nüüd soovib aga tulevikus olla kas kirjanik või hoopis arst.

Facebookis annab filmidele “Titanic” ning “Jääaeg” viis täрни.

Andekas rahvatantsija.

Helis Ilumäe (paremal)

Maarja Hallika (meie pisike) 10D

Väidab, et ei ole suur loomaarmastaja, kuid kasside ja koerte vahel valiks ikkagi kassid.

Facebookis naudib lehekülgi nagu “Thomas Hendrik Ilves”, “Igav.ee” ja “Pliksid on ägedad”.

Tõeline pirukafänn. Lemmikud on: moosipirukad, seenepirukad, kanapirukad, kohupiimapirukad ja tegelikult vist kõik teised pirukad ka.

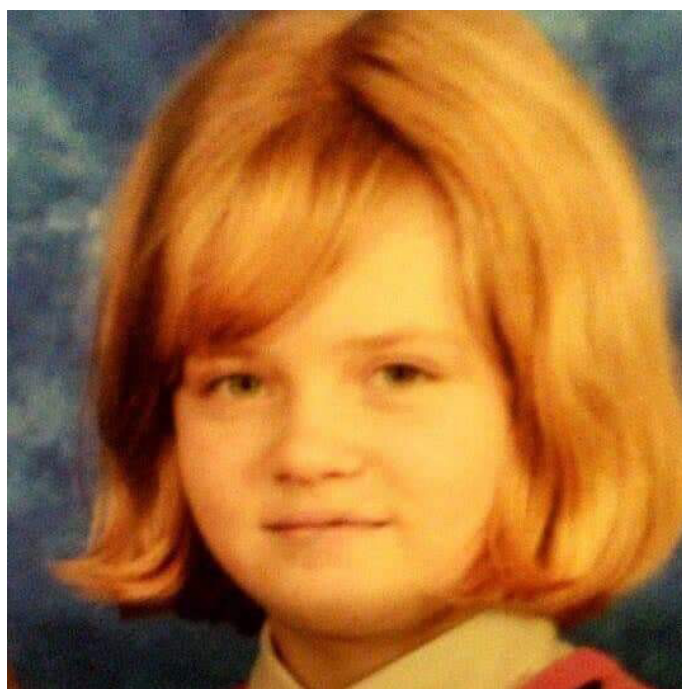
Intrigeerivale küsimusele, kes on ta lemmikõpetaja vastab, et kas Reet Tomusk või Leeve Eero.

Juhul, kui vahel on jätsiisu, siis tea, et Maarja aitab hädast välja, sest oskab ise jäätist teha. Tema isiklikuks lemmikuks on mustika, vaarika, kirsi ja piparmündi kombo.

Vihkab kartuleid.

Tal on alati lahe müts peas.

Tulevikus tahab saada õnnelikuks.

Maarja Hallika 2013 või siis 2014 (me pole täpselt kindel)

Liis Öunpuu (meie superstaar) 10D

Eelistab kindlameelselt koeri.

Liis on mõistev, hooliv, vahel ka jäärapäine.

Facebooki andmetel naudib Liis raadio Elmarit.

Tema eriliste annete hulka kuulub võime süüa 7 jäätist ühe päevaga- muljetavaldav!

Unistab saada lauljaks.

Kui saaks, siis sööks elu lõpuni ainult Pagaripoiste šokolaaditoriti.

Liis on ennast ise diagnoosinud AAA-ga (Armastab Anne Almetit).

Lemmikjäätiseks on ilmselgelt šokolaadijäätis.

Tema pitsa peal ON ananass.

Hoolib enda lähedastest ja armsatest inimestest tema ümber.

Liis Öunpuu (vasakul) 2006

Grete Liis Puhm
(rahvatantsu hing)
11A

Koerte ja kasside asemel valib hoopis pardid.

Kui peaks valima, siis sööks elu lõpuni ainult Snickersi jäätist või siis brokkolit (lootetavasti mitte koos).

Naudib kõiki High School Musicali osi (andmed: Grete Liisi facebook).

**Kirke Jõgis (tohutult armas väikeste sammudega inime-
ne) 10A**

“Kassid või koerad?” küsimuses jääb koeretele truuks, sest ta on ka ise koeraomanik.

Tema elus on asendamatuks osadeks viinamarjad juustuga. Ta võiks nendest lausa elu lõpuni toituda.

Kirke võitleb paljudele Objektiivile toimetuse liikmetele sarnaselt AAA sündroomi

Ka temal esineb AAA sündroom (Armastab Anne Almetit). Lemmikuks jäätiseks on ilmselgelt Snickers.

Grete hoolib oma sõpradest, perest, klassist ja kassist.

Kolm sõna, millega ta end kirjeldab, on: “Kõige suurem udupea”.

Esimeses klassis juhatus temaga traagiline

(Armastab Anne Almetit) ning Katrin Lin-napi armastamisega.

Lisaks armastab Kirke ploomijäätist, sest see on lilla ja meenutab talle suve.

Hoolib kolmest olulisest asjast: Käsnakaldest, perest ja sõpradest (järjekord on oluline!)

Kirkele meeldib end piinata dieetidega ja saiakestest hoidumisega.

õnnetus, mis on teda mõjutanud tänaseni. Grete Liis eksis oma maja taha ära.

Tuleviku osas pole ta kindlaid plaane teinud, aga temast võiks vabalt saada kas toidukriitik või näiteks piloot.

Tulevikusuund on veel teadmata, kuid tema jaoks on oluline, et see, millega ta tegelema hakkab, pakuks talle huvi.

Väiksenähtis ta saada haldjaks ning kaalub seda valikut ka praegu.

Kirke kirjeldab end sõnadega “pikakoi-valine väikeste sammude tegija”, “kohutav spikerdaja” ning “sõbralik”

Grete Liis Puhm 2017

Kirke Jõgis 2013

Alice Gorobets
(koeraemme) 12A

ARMASTAB koeri.

Kirjeldab end sõnadega: “Lahendam kui Joosep”

Kui saaks, siis sööks elu lõpuni ainult arbuusi.

Küsimusele “Kas ananass käib pitsa peal?” vastab “Pitsa käib ananassi peal.”

Lemmikõpetajaks on Ahto Pahk.

Hoolib võrdõiguslikkusest, keskkonnast,

kaktustest ja kookospiimast.

Tulevikus tahab saada Kerstin Vessikuks.

Alice'i lemmik interneti ajaviide on kindlalt BuzzFeed.

Piltidel on tal alati peace sign.

H&M on Alice'i teine kodu.

Pole kunagi möödunud Lendavast Taldrikust ilma naani ostmiseta.

Alice Gorobets (vasakul) 2006

Ageeda lugu

AUTOR: SANDRA VALK 12.A

Meie koolis on õppinud ja õpetanud mitmed huvitava elukäiguga inimesed. Oma Kooli Päeval kohtusid 11. ja 12. A klassid meie kooli endise algklasside õpetaja, 88-aastase Ageeda Paaveliga (sündinud 15. augustil 1930 Tallinnas).

Ageeda Paavel on vabas Eestis sündinud tüdruk, kes kasvas üles eestimeelses peres. Nõukogude okupatsiooni ajal tekkis Ageeda elus aga mitmeid keerdkäike. Eestimeelselt üles kasvav naine, tegid tolle aja noored, kaasa arvatud Ageeda, kõike, et Nõukogude võimudele vastu hakata. Oma sõpradega olid nad levitanud lendlehti ja protestinud Nõukogude Liidu hümnide mitte lauldes. Edasi tekkisid noortel suuremad plaanid ja nad kavatsesid üheskoos Tallinna vabastamise monumendi ehk tänapäeva pronkssõduri eelkäija hävitada. Et tõmmata vähem tähelepanu, otsustasid õhku laskmise läbi viia tüdrukud. Ageeda oli sel ajal 8. klassi õpilane. Poisid õpetasid tüdrukutele, kuidas lõhkeaineid kasutada ja koostati plaan. Monumenti valvas Tõnismäel miilits, aga kun too kurameeris samal ajal mööduva neiu-ga, oli noortel lihtne tegu korda saata.

Ei läinud aga kaua, kuni lõhkamise taga olnud tüdrukute nimed teada saadi ja neid kinni peeti. Ageeda viidi Pagari tänavale ülekuulamisele. Seal küsitleti teda viis kuud, lootes teada saada, kes oli see täiskasvanu, kes lapsi juhendas, kuid selline juhendaja puudus. Pagari tänaval kasutati palju erinevaid piinamismeetodeid nagu nädal aega magamatuses hoidmine ja tundide viisi valguse näkku laskmine. Õnneks oli Ageeda ümber mitmed teised eestlased, kes üksteist raskes olukorras aitasid ja elus hoidsid. Peale Pagari ülekuulamise viidi Ageeda Patarei vanglasse, kus ta jagas paljude noortega väga ülerahvastatud kongi. Ageeda meenutab, et seal oli tore-dam, sest noored ei osanud muret tunda ning koos hoiti tant-sides ja lauldes tuju üleval.

Patarei vanglast edasi viidi Ageeda koos paljude teiste vangidega rongi peale. Keegi ei teadnud, kuhu nad sõidavad. Sõit oli pikk ja kur-NAV. Kokku oli mit-menädalasel sõidul ainult kaks peatust. Esimene oli sauna-peatus, kus sõdurid koorisid vangid pal-jaks ja pesid neid voolikutega. See on Ageeda sõnul kõige alandavam mälestus kogu olukorrast. Tei-

seks peatuseks oli lihtsalt kõrvalrongi mööda laskmine. Vagunites oli neid väga vähe süüa ja suur veepuudus. Ageeda mäletab, kuidas kord toodi umbes 30-40 naise peale kaks pudelit vett, millest kõik pidid joonuks saama. Ageeda oli tol päeval sünnipäevalaps ja sai au võtta esimene lonks.

Rongisõidu lõpuks jõudis Ageeda Magadani oblastisse, kus ta pidi töötama radioaktiivses kae-vanduses. Magadanis veetis Ageeda kokku 8 aastat. Stalini surma järel sai Ageeda amnestia ja teda lubati Eestisse tagasi. Koju jõudis neiu oma perest esimesena. Ka Ageeda pere sai tüdruku teo eest karistada, kuna nad ei olnud üles kasvatanud kommunistlikku last. Ageeda ema jõudis koju 2 aastat hiljem ja Ageeda sai tagasi koju kolida. Endistel

vangidel oli aga kodukohta naasmine keelatud. Seega veetis Ageeda järgmised aastad kodus end peites. Iga kord, kui keegi emale külla tuli, pidi tüdruk ennast kappi peitma ja seal hiirvaikselts püsimine. Ema pidi aga teesklema, et tüdruk on linnast kaugel eemal. Selle eest on Ageeda oma emale ääretult tänulik. Keegi ei olnud Ageeda peale kuri, vaid toetasid ja armastasid teda.

30-aastaselt sai Ageedast Tallinna Eduard Vilde nimelise Pedagoogilise Instituudi üliõpilane. Seal asus ta õppima õpetajaks. Nelja aasta pärast oligi ta õpetaja Tallinna 29. Koolis. Seejärel jätkas Ageeda oma tööd aga juba meie juures, Tallinna 32. keskkooli algklassi-õpetajana.

Ageeda Paavel

Veebruar ja märts Eesti ajaloos

AUTOR: FRED ILVES 10.A

24. veebruaril 1918 sai Eestist iseseisev riik. Samal päeval langes Eesti Vabariigi eest ka esimene inimene, kes oli lätlane, tsaariarmee kapten Johann Muischneek. Kapten Muischneeki üksus sattus Tallinnasse peale Riia langemist. Seejärel taipas ta, et tsaariarmeesse ei ole tark jääda, ning astus Eesti Omakaitseesse. Omakaitse oli eestlaste organisatsioon, mille põhiülesanne oli takistada Eestis kommunistide võimule tulekut. Omakaitse juhtis Muischneek reaalkooli õpilasrühma, sest tal oli sõjalisi kogemusi. Ta suri 25 veebruaril haavadesse, mille sai nn. elektriijaama lahingus 24. veebruaril. Surmav kuul haavas peale Muischneeki ka tema ees olevat reaalkooli õpilast, poiss sai haavata kuuli riivamisest, kui see lendas õpilase kaenla alt läbi. Antud juhtum näitab kuidas Balti riigid toetavad üksteist.

16. veebruaril 1919 tekkis majanduslikult väga rängalt kannatanud Saaremaa rahvas arvamus, et Eesti valitsus on mõisnike sõber. Eesti vabariik oli saavutatud, kuid mõisad ja nende maad olid ikka sakslaste käes. Saare mehed kogunesid kokku ja tapsid kolm valitsuse esin-

dajat. Järgnevatel päevadel tapeti veel 20 inimest - põhiliselt mõisnikud ja nende pered. 21. veebruariks oli mäss maha surutud. Eesti väed lasid mässajad maha. Sellest juhtumist sai alguse mõisamaade jagamine Vabadussõjast naasnutele.

2. veebruaril 1920 sõlmiti Tartu rahulepe (lepe Nõukogude Venemaa ja Eesti vahel, mis lõpetas Vabadussõja). Üks leppe lisa punkt lubas Nõukogude Venemaal kasutada Eestis olevaid sadamaid ja panku lääneriikidega kauplemiseks. Eesti oli tunnustatud riik ja sai kaubelda lääneriikidega, aga Nõukogude Venemaad ei olnud lääneriigid veel tunnustanud. Nõukogude Venemaa sai Eesti kaudu müüa läände maha väärtusliku vara, mis oktoobrirevolutsiooniga omandati. Läbi G. Scheel & Co panga vahendati raha Venemaale, võttes vahelt ka üpris piraka summa. Summa suurus on siiani teadmata. Selle tehinguga rikastusid mõned Eesti äri- mehed, millest lõikas kasu ka Eesti riik. See juhtum aitas ka Nõukogude Venemaal pinnale jääda. **Veebruar 1938.** Vabaduse ajal oli Eestis kõige ohtlikum koht talvel jäätunud Peipsi. Punased käisid jäält kalureid röövimas, mille järel

nad Nõukogude Liitu viidi, kus neid üle kuulati. Väidetavalt osa pandi vangi, osa saadeti agentidena koju tagasi. Kaks NSV piirivalvurit ületasid jää loata piiri ja lähenesid kaluritele, märkamata, et kalurite juures olid Eesti piirivalvurid. Eesti piirivalvurid käskisid Nõukogude piirivalvuritel relvad maha panna. Kui aga üks vene piirivalvur relva tõstis, lasti ta koos oma kaaslasega maha. Hiljem, 8. veebruaril, tuli rühm Nõukogude piirivalvureid kättemaksuks üle piiri mootorsaaniga ja käskis kahel Eesti piirivalvuril ja ühel kohalikul mehel vastupanuta neile järgneda teisele poole piiri - muidu avatakse tuli. Eesti mehed läksid üle piiri, kus nad piiri ületades kohe kuulipildujatules hukkusid. Viimast juhtumit käsitleti Vene meedias kui illegaalset piiriületust. Enda vigu venelased loomulikult ei tunnistanud.

Märtsis 1944 pommitati Tallinna, Narvat ja Tartut. Narva sai päris rängalt kannatada, kuid seal aitas kaasa ka samal ajal toimunud Narva lahing. Nõukogude Liidul oli piisavalt varustust, et täielikult hävitada Tallinna vanalinn. Hävitamine ei õnnestunud venelastel tänu Soome lenduritele. 9. märtsil Tallinna pommitamisest kuuldes jälitasid

soomlased ööpimeduses Nõukogude pommitajaid, kes olid teel oma kodubaasi tagasi. Seal lasid soomlased 300st lennukist 240 lennukõlbmatuks ja hävitasid bensiinivarud. Soomlased päätsid Tallinna ning said ühtlasi maksta kätte Helsingi pommitamise eest. Soomlased ja eestlased on ikka läbi aegade käsi-käes käinud.

25.-29. märtsil 1949 viidi Balti riikides Nõukogude Liidu poolt läbi küüditamine. Selle tragöödia käigus viidi Eestist Siberisse umbes 22 500 inimest, Leedust umbes 25 500 ja Lätist 39 000 inimest. See õudus on puudutanud igat Eesti peret. Viimased vene väed lahkusid Eestist 31. augustil 1994. Loodetavasti nad kunagi ei naase.

12. märtsil 1993 alustasid Eesti politsei, piirivalve ja kaitseliit Paldiski linnas operatsiooni, mille käigus taheti taastada Eesti võim Paldiskis. Paldiski oli alates okupatsiooni algusest nõukogude mereväe baas. Viimased vene väed lahkusid Eestist 31. augustil 1994. Loodetavasti nad kunagi ei naase.

Aktiiv

Aktiiv hakkab selleks aastaks vaikselt otsi kokku tõmbama.

Meid on rekordiline arv läbi aktiivi ajaloo. Õppeaasta alguses oli hirmutav, et kas kõik saavad ikka kaasatud. Nüüd tagantjärele mõeldes igaüks, kes soovis kaasa lüüa, sai seda teha.

Aktiiv tähistab see õppeaasta oma viiendat sünnipäeva ning detsembri lõpus kogunesid praegused ja endised aktiivikad kooli ühisele kokkusaamisele.

Seal mängiti ja meenutati mitu head tundi. Uuel aastal kooli tagasi tulles ei jäänud aga aktiiv niisama kevadet ootama ning tegi taas ajalugu. Eesti Vabariigi sünnipäev toimus jälle võimlas. Pärast Playboxi lubasime endile, et ei lähe sinna niipea uuesti, kuid kolm kuud hiljem olime taas võimlas.

Tantsupidu hõlmas kõiki vanuseastmeid. Soov oli kaasata nii tantsijaid kui ka mitmetantsijaid. Kõikide kavade muusika oli

eestikeelne või eesti heliloojate loodud. Koreograafideks olid meie kooli õpilased ja õpetajad. Prooviperiood ei olnud pikk, kuid intensiivne. Lõpptulemus oli imeline, saime palju positiivset tagasisidet ning nooremad õpilased küsisid juba, kas on tulemas veel selliseid projekte, sest nad soovivad rohkem kaasa lüüa. Selleks aastaks on kõik sündmused läbi. Nüüd on aktiivil ees veel laager, kus võetakse see tormi-

line hooaeg kokku. Täname kõiki liikmeid, abistajaid ja pealtvaatajaid. Üks imeline aasta on jälle läbi saanud.

EV101 Tantsupidu

AUTOR: HELIS ILUMÄE 10.D

22. veebruaril tähistasime Eesti Vabariigi 101. aastapäeva. Kui möödunud aastal tähistasime seda ülemustamäelise öölaulupeoga, siis sel korral oli päeva tippsündmuseks võimlas toimunud tantsupidu "Liikudes uude sajandisse." Kontserdi eesmärk oli mõelda sellele, kuidas me soovime edasi liikuda ning mida uude sajandisse kaasa võtta. Liikumiskontserdil sai näha väga mitmeid erinevaid tantsustiile nagu füüsiline teater, iluvõimlemine, rahvatants, akrobatika, võistlustants, contemporary ning tänavatants. Kõik esitused olid loodud eesti muusika saatele, kusjuures kõige populaarsemaks osutus Trad.Attack!i looming. Kokku esines tantsupeol täpselt 101 tantsijat, nende seas nii alg-, põhi- ja keskkooli õpilased kui ka õpetajad ning juhtkond. Koos juhendajate ja korraldajatega oli asjaosalisi kokku umbes 150. Kontserdiks ette valmistumine algas juba nädalaid varem. Pandi kokku tantsugrupid; nendega said liituda nii päris tantsijad kui ka teised huvilised. Korraldati flash mob'e ning tehti valmis treiler. Mida lähemale tantsupidu tuli, seda kiiremaks ja tihedamaks asjaosaliste

graafik läks. Proove tehti igal võimalikul hetkel, vahetundides, enne ja peale tunde, mõnikord ka tundide ajal, nädalavahetustel ja hilistel õhtutundidel. Kontserdieelne kolmapäev oli tantsijatel tervenisti proovide päralt, pandi esimest korda kõik kokku ja mängiti mitu korda läbi ning hiljem sai igaüks oma kava veel peensusteni lihvida. Neljapäeval läks asi tõiseks ning Aktiivil oli tegevust küllaga, rulliti lahti vaibad, tassiti ja seati paika toolid, pandi püsti tehnika ja lava ning kaeti kinni võimla aknad - tööd jagus õhtuni välja. Kõige selle tulemusena oli saanud tavalisest spordisaalist õdus kontserdipaik. Ja siis saabuski kauaoodatud 22. veebruar. Hommikul sätiti paika viimased asjad ning tehti veel üks läbimäng koos kogu valgusega. Siis oli aeg hetkeks hinge tõmmata ja seejärel koguneti kõik koos saali keskele, kus hoiti kõvasti üksteise käest kinni, andes nii energiat teineteisele edasi, Kristel pidas innustava kõne ning siis saigi kontsert alata. Kogu tehtud töö ja nähtud vaeva vili peegeldus publiku nägudelt. Polnud hetkegi, mil inimesed saalis oleks olnud tuimad, küll hoiti hinge kinni, et ükski tsirkuseartist kuskilt kõrgustest ei

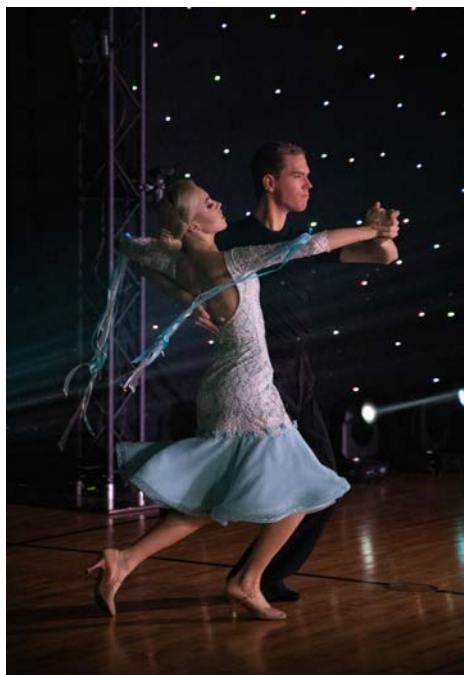
kukuks, või oldi lummatud pisikestest rahvatantsijatest ja iluvõimlejatest, kes olid lihtsalt nii armsad oma lapselikus siiruses. Polnud vahet, kas vaataja oli noor või vana, mees või naine, midagi meelepärast leidis kõigile. Pärast kontserti pidas direktor Maarja Merigan väga südamliku kõne ning andis kätte ka selle aastased andeka lapse tiitlid. Laureaatideks olid Annabrith Heinmaa 5.B klassist (esitas Riina Riistop), Timo Lipp 8.A klassist (esitas Eva Kalbus), Jürgen Vainola 12.C klassist (esitas Meelis Raiend) ning Inger Fridolin samuti 12.C klassist (esitasid Thea Bernstein ja Kristel Kubber).

Kogu sündmus oli midagi erakordset ja imelist, mis läks hinge ja puudutas südant ning kiskus pisaragi välja. See pani mõtlema ning andis indu juurde. Koos saime hakka millegi erilisega, me tegime ajalugu. Pole olemas teist sellist kooli, kus Vabariigi aastapäeva aktus tehakse nii võrd võimsalt.

Foto autor: Kaimar Tauri Tamm

Fotode autor: Kaimar Tauri Tamm

Sõrmuste tseremoonia

AUTORID: GERDA-LIIS NURMJÕE 11.D JA GRETE LIIS PUHM 11.A

Igal aastal on traditsiooniks jaanuarikuu viimasel reedel tähistada oma kooli päeva, kus lisaks kooli sünnipäeva pidamisele jagatakse ka 11. klassidele koolisõrmuseid. Sõrmuste jagamine toimub salajasel tseremoonial, mille korraldavad 12ndikud. See aasta mõisteti sõrmuste rituaalil kõik 11ndikud süüdi, karistuseks saime sõrmused. Õpilastest tehti ka fotod,

kus me oma kaaskannatajatega koos olime.

Pärast oma kooli päeva kontserti paluti 11. klassidel koguneda teatriklassi, pidi toimuma kauaoodatud laohoone pidu. Jõudes pimedasse teatriklassi, pandi käima muusika, kuid selle peale ilmusid kohe ka politseinikud. Meid jaotati klasside kaupa viirgudesse ning kõik pidid võtma pikast kõiast kinni, olles üksteisele nii lähedal kui võimalik. Hakkas tee 32. Keskkooli kohtusaa-

li, kus toimus meie süüdimõistmine. Kohtusaal oli pime, igast 12. klassist olid kohal prokurörid ja kohtunik, saalis olid olemas ka politseinikud, kes hoidsid korda. Kutsuti ette esimesed süüalused, igast klassist üks, kes kordasid kohtuniku pikka süüdistust, panid paberile oma allkirja, said sõrmuse ja läksid pildistama. Järgmised õpilased ei pidanud süüdistust kordama, meid oli väga palju ja siis me olekski sinna jäänud. Selle asemel kutsuti ette taaskord

neli õpilast, prokurörid andsid neile nende sõrmused ning kostus haamripauk: "Olete süüdi mõistetud! Minge pildistama." Nii toimus kõigi õpilastega. Lõpuks, kui kõik olid süüdi mõistetud, korralitati taas süüdistust, pärast mida oli tseremoonia läbi. Kohtusaalist väljudes olime kõik rahulolevate nägudega ja väga õnnelikud.

Laulvad sokid

AUTOR: KIRKE JÖGIS 10.A

Kaks päeva tagasi kolisid Lepatriinu tänavale perekond Paber. Maja, mille nad ostsid, oli väga tagasihoidlik. Mitte ainult välimuselt, vaid ka hinna poolest. Paberite perekonnas elasid ema Eeva, isa Ruudolf, poeg Kusti ja tütar Kristella. Kusti oli kolmeteist- ja Kristella üheteistaastane. Majas oli palju rotte, keda igalt poolt kuhjaga leida võis. Selle kahe päevaga olid nad kõik end mugavalt majja sisse seadnud ja hunniku hiirelõkse kõikjale laiali laotanud.

Ühel päeval, kui Kusti ja Kristella koolist koju tulid ja postkasti vaatasid, leidsid nad sealt kirja. Selle kirja peale oli suurelt kirjutatud: perekond Paberitele. Kusti ja Kristella olid väga põnevil, aga nad teadsid, et peavad ema ja isa ära ootama. Kusti ja Kristella panid kirja elutuppa laua peale. Nad jooksid üles ja hakkasid järgnevas päevaks koolitükke tegema. Kui ema ja isa koju jõudsid, rääkisid lapsed neile kirjast. Kogu pere istus ümber laua ja isa avas ümbriku. Kui isa oli selle läbi lugenud hakkas ta naerma ning ta luges selle kirja kõigile kõvasti ette: "Palun tagastage mulle mu laulvad sokid!" Ema ja isa naersid koos, kuid Kusti ja Kristella jaoks tundus asi

imelik. Kui nali läbi, tahtis isa kirja mine-ma visata, kuid teda takistas Kristella, kes palus, et isa kirja temale annaks.

Pärast õhtusöök läksid Kristella ja Kusti oma tuppa kirja uurima. Ainuke kahtlane asi, mida nad leidsid, oli see, et kirjal puudus saatja nimi.

Sellel ööl oli majas peaaegu võimatu magada, sest seal oli väga palav ja umbne. Lõpuks suutsid siiski Kristella ja Kusti magama jääda.

Järgmine päev oli mõnus päiksepaisteline laupäev, kuid Kusti ja Kristella ei suutnud rahuneda, sest neid häiris saadud kiri. Nad otsustasid, et lähevad külla naabrinaisele, kes on üle saja aasta vana ning poole oma elust elanud siin, Lepatriinu tänaval. Kui Kusti julgelt naabrinaise uksele koputas, avas selle vana kortsus käsi. Naine kutsus lapsed lahkelt sisse ja pakkus neile küpsist. Kui küpsised ja tee joodud, asusid lapsed asja kallale. Kusti alustas küsimuste esitamisega: "Kas te teate, kes elas enne meie majas?" Naise rõõmus tuju kadus, kuid ta siiski vastas: "Teie majas elas lahke kokatädi. Ta nimi oli pr Roospuu, kelle hobiks oli nõiduda." Kristella ja Kusti küsisid kooris: "Kas tal olid laulvad sokid?" Naine ütles, et tema

seda ei tea. Kusti küsis kärsitult: "Miks ta siit ära kolis? Noh, see nõid." Naine ütles, et siinkandis keelati nõidumine ära ja pr Roospuu armastas nõidumist üle kõige siin ilmas ega soovinud sellest loobuda." Nad lobbisid veel natuke aega ja hakkasid siis minema.

Kodus hakkasid Kusti ja Kristella laulvaid sokke otsima, sest oli ju selge, et nõid ei kirjuta kirja niisama. Need laulvad sokid peavad siin olema. Nad otsisid kuni õhtuni, kuid asjata. Kui kell tiksus üheksa peale, oli lastel aeg magama minna. Nad olid päevast nii väsinud, et uinusid enne, kui pea patja puudutas. Umbes tunni pärast läksid ka isa ja ema magama. Nemadki uinusid ruttu. Majas oli vaikne. Kuu paisis aknast sisse ja kogu pere magas. Korruga aga kostis riidekapist veidrat norinat. See ime-lik hääl äratas ema. Ta ronis haigutades voodist välja ning avas kapiukse. Ja siis ta karjatas. Paari hetkega oli kogu pere tema kõrval. Nad silmitsesid kõik, suud ammuli, riidekapis olevaid sokke. Asi oli selles, et need olidki need kuulsad laulvad sokid. Isa istus jahmunult diivanile ning ütles imestunult: "Need siis ongi need laulvad sokid?" Kristella lisas: "Hetkel on

nad pigem norisevad sokid." Ema üritas sokke riidekapist ära võtta, aga kui ta oma kätega sokkidele aina lähemale läks, muutus tasane norin lõrisemiseks ja ema märkas, et sokkidel olid hambad. Nad otsustasid, et jätavad sokid rahule ja üritavad nendega hommikul edasi tegeleda.

Järgmisel hommikul ärkas ema esimesena ja läks kööki, et perele süüa valmistada. Kui ta kööki jõudis leidis ta sealt ees sokid, kes unistava ilmega lõngakera vahtisid. Ema sai aru, mida sokid tahtsid. Ta andis neile terve lõngakera. Paari minuti pärast oli lõngakera otsas. Sokkidel said kõhud täis ja nad läksid elutuppa telekat vaatama. Ema jälgis neid imestunud pilgu. Ta polnud kunagi varem nii veidraid sokke näinud. Kui teised üles ärkasid, rääkis ema neile oma plaanist, et ta tahab sokid kodus... Ta ei jõudnud oma lauset lõpetada, sest keegi marssis välisuksest sisse. Kõik läksid vaatama, mis toimub. Tegu oli ühe vana naisega, kes hüüdis: "Sokikesed! Emme tuli teile järele." Sokid roomasid naerul suudega vana naise juurde. Kusti ei pidanud oma uudishimule vastu ja ta küsis: "Kas teie olete nõid proua Roospuu, kes selle maja meile müüs?"

Vana naine pööras end ümber ja vastas: "Jah, olen küll poua Roospuu ja nõid olen ma veel pealekauba ka. Aga nüüd pean ma küll kiirustama, sest sokid pole enam mitu kuud süüa saand." Ema katkestas proua Roospuud reipa sammu ükse poole ja ütles: "Ärge muretsege proua, ma andsin sokkidele lõnga." Kunksmoor keeras end ümber

ja vaatas imestunudl ema. Kristella aga katkestas Kunksmoori imelise pilgu ja haaras tal seelikust kinni ning ta lausus paluvalt: "Kas me ei võiks sokke endale saada?" Pr Roospuu ütles imestunudl: "Kui keegi teist neid ei kartnud ja üks teist teadis, mida sokkidele süüa anda, siis minugi poolest võtke nad endale. Mul on niigi kogu aeg nii

kiire ja jumala eest, ega mina viitsigi neil igal pool järel käia." Kristella kallistas rõõmust pr Roospuud ja kõik tänasid teda sokkide eest. Pr Roospuu lehvitas kõigile, haaras siis oma luua ja hetke pärast oligi ta läinud. Nüüdseks on laulvad sokid perekond Paberite juures elanud kaks ja pool aastat. Neist on isegi kasu olnud.

Igal hommikul äratavad sokid oma kauni ja maheda häälega perekonna kella seitsmeks hommikul üles. Samuti vaidleb perekond siiani, kes saab sokid endale ööseks kaissu.

Toimetuse soovitusel

Teater:

"Gesamtkunstwerk" - Kino-teater
"Tagasitulek isa juurde" - Linnateater
"Apelsinitüdruk" - NUKU Teater
"Väike Prints" - Linnateater
"Oliver Twist" - Endla Teater
"Mineku eel" - Linnateater
"Once" - Ugala teater
"Igatsus" - Linnateater
"Kes kardab Virginia Woolfi?" - Linnateater
"Noored hinged" - NUKU Teater

Raamatud:

Paulo Coelho "Spioon"
Robin S. Sharma "Salajased kirjad mungalt, kes müüs maha oma Ferrari"
Alvis Hermanis "Päevik"
Anton Tšehhov "Kirsiaed"
A. H. Tammsaare "Tõde ja õigus"
Becky Albertalli & Adam Silvera "What If It's Us"
Meredith Russo "If I Was Your Girl"
Tor Ulven "Sinagi kuulud kivi-aega"
Val Emmich "Dear Evan Hansen"
Ray Bradbury "451 kraadi Fahrenheiti"

Filmid:

Clockwork Orange
A Simple Favor
I, Tonya
Baby Driver
Molly's Game
Fyre: The Greatest Party That Never Happened
Ocean's Eight
Pulp Fiction
Black Mirror: Bandersnatch
The Girl in the Spider's Web
Ellen DeGeneres- Relatable
Poevargad
Kirsitubakas
NO55 Kust tuleb tolm ja kuhu kaob raha
NO31 Teekond
Portugal
Teesklejad

Muusika:

Jungle - Jungle (album)
Tash Sultana - Salvation
Rag'n'bone Man - Wolves
Depeche Mode - Enjoy The Silence
Sufjan Stevens - Fourth of July
Alt-J - Matilda
Twenty One Pilots - Fall Away
The Paper Kites - Willow Tree March
Fleetwood Mac - Go Your Own Way
Tender - Vow
Wrabel - First Winter
Anthony Ramos - Freedom
Foti, Thomas Sanders - Rear

View

The The - This is the day

Sarjad:

Russian Doll
Big Little Lies
Killing Eve
Bojack Horseman
Brooklyn Nine-Nine
You
The Good Place
The Crown
Big Mouth
Lucifer
The Magicians

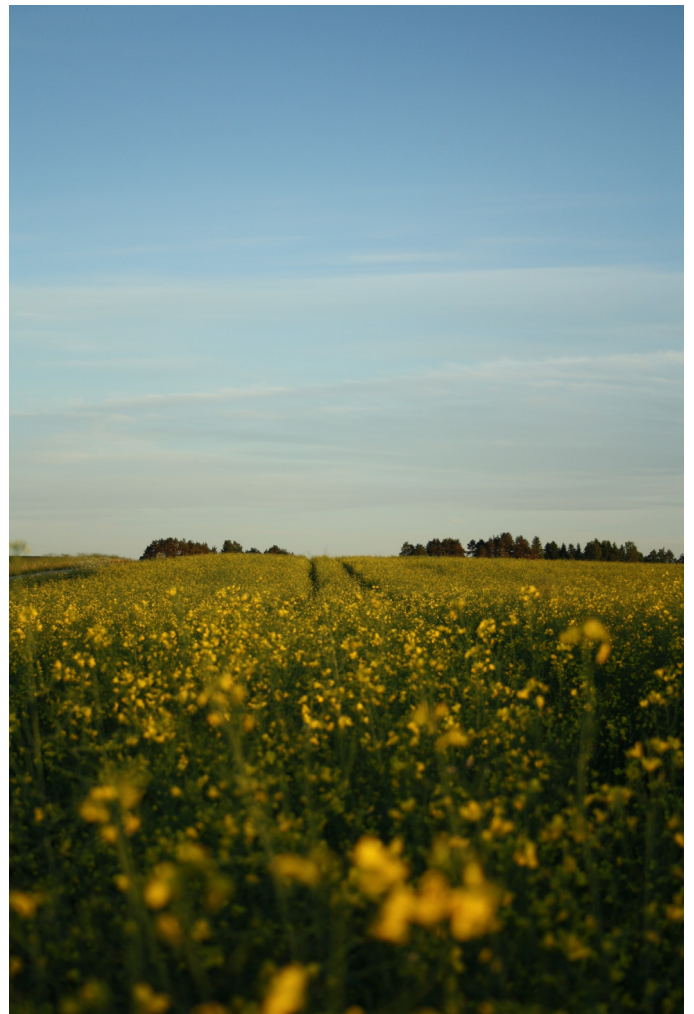
Eestile

AUTOR: ANETTE MEEKLER 7.C

Ma lendan, kui lähevad kured.
Ma nutan, kui tulevad mured.
Ma laulan, kui Sa tuled-
mu tuul ja vihm.
Sa oled küll väike,
aga Sa oled mu päike.

Su samblikud ja samblad,
Su lumivalged lambad.
Kuulan vaikuse heli,
mida lausub mu mets.
Aga midagi on ikka kuulata, eks?

Ma kuulatan ja kuuletan,
südames luuletan
kokku oma loo.
läbi raba, soo.
Ole vaba, rukkilille toon.
Allikas joodab,
kodu ke ootab.
Isake loodab,
et õnn jääb kestma vereta.
Emake hõikab: Tereta!

AUTOR: ELISE RAADIK 12.A

Looming

AUTOR: MARK-ERIK TÖLP 11.C

AUTOR: MARK-ERIK TÖLP 11.C

AUTOR: ELISE RAADIK 12.A

AUTOR: ELISE RAADIK 12.A